

[Brosen.]

den socialdemokratiske Ordfører, der sagde det, men jeg vil dog gerne have det bekræftet af den højtærede Statsminister, for det har nok saa stor Betydning at faa at vide, om Regeringen og de to Regeringspartier, saa snart de faar Magt dertil, vil gennemføre en Grundlov som den, vi blev præsenteret for i 1919—20.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen henviste til, at meget hurtigt efter Vedtagelsen af 1866-Grundloven rejste Demokratiet Krav om en ny Grundlov, men jeg har jo gjort opmærksom paa, hvad det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen naturligvis ogsaa er fuldt vidende om, at det var under ganske andre Forhold, 1866-Grundloven blev vedtaget, og aldeles ikke paa samme Maade, som det skete i 1915, da Grundlovsforslaget fik hele Rigsdagens Tilslutning, kan man godt sige. En Sammenligning mellem 1866-Grundloven og 1915-Grundloven er derfor ganske udelukket.

Det er en Hovedbetragtning hos Venstre, at det er uheldigt alt for tit at beskæftige sig med Grundlovsspørgsmaal. Der findes ogsaa mange karakteristiske Eksempler i andre Lande paa, hvorledes det er gaaet i Siksak, idet man bogstavelig er gaaet fra den ene Vejgrøft til den anden; noget saadant vilde vi helst undgaa her i Danmark.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein har jeg en enkelt kort Bemærkning. Det ærede Medlem holdt en fra Formens Side særdeles elegant Tale, men jeg synes alligevel, man var skuffet, da det ærede Medlem var færdig med sit Foredrag. Man kan jo sagtens kritisere alt og alle, og det har det ærede Medlem jo en meget stærk Tilbøjelighed til — det var ikke alene Regeringsforslaget, det ærede Medlem kritiserede, om denne Kritik er vi enige, men det var ogsaa Grundloven af 1915 —, men jeg synes alligevel, at naar man saadan kritiserer stort set det hele, saa har man en Pligt til at angive, hvorledes man selv mener Danmarks Grundlov skal være. Og dette fik vi ikke noget videre at vide om af det ærede Medlem.

Den samme Bemærkning kan siges over for det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Ja, *noget* mere fik vi jo at vide af dette ærede Medlem, og det er jo heller ikke første Gang, han lufter sine Teorier angaaende Forfatningsspørgsmaal. Det ærede Medlem staar jo som en lille Fører, der er paa dette Omraade en Celledannelse inden for Det konservative Folkeparti, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at vi savnede ham i Forfat-

ningsudvalget. Der blev spurgt ved et Møde — ganske vist spøgefuldt —, om vi ikke kunde tilkalde det ærede Medlem, for at han kunde holde et Foredrag for os, og vi kunde faa at vide, hvad det egentlig var, han vilde, thi det kunde de 3 andre konservative Udvalgsmedlemmer ikke svare paa, i hvert Fald fortalte de os ikke, hvad det til syvende og sidst var, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vilde.

Hvis det ærede Medlem havde været Medlem af Udvalget, kunde vi maaske være kommet nærmere ind paa, hvad det er, det ærede Medlem vil. Han er i hvert Fald Tilhænger af et Etkammerssystem, forstod jeg paa hans Udtalelser i Dag, men ganske vist ikke det Etkammerssystem, Regeringen har stillet Forslag om. Der er imidlertid det at bemærke, det har jeg tidligere gjort opmærksom paa — og det kan enhver overbevise sig om ved at læse i Skriften —, at ganske vist er der Lande med Etkammerssystem, Norge, Finland og Island, men ellers viser det sig jo tit og har gjort det ikke mindst i den sidste Tid, at hvor man er begyndt med Etkammerssystemet, dér er man i Færd med at gaa over til Tokammerssystemet. Man har vistnok allerede i Grækenland et Tokammerssystem, og man tilsigter noget lignende ved Omdannelsen af Senatet i Polen, og i det hele synes jeg, at man sporer en Bestræbelse netop i de Lande, hvor man egentlig havde tænkt sig Etkammerssystemet, efter at gaa over til Tokammerssystemet.

Jeg synes ikke, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Begrundelse var tilstrækkelig; han henviste til, at naar vi vedtog Bestemmelser enten paa det ene eller det andet Omraade, tilkaldte vi jo Folk fra Erhvervslivet. Det synes jeg i og for sig er meget rimeligt, og det kan vi godt blive ved med fremtidigt.

Jeg havde Indtrykket af, at den højtærede Statsminister, da han for et Øjeblik siden havde Ordet, ansaa den nuværende Forfatning for næsten ganske ubrugelig. Det kan ikke være den højtærede Statsministers og Regeringens Mening; der kan fremføres talrige Citater af Udtalelser af Medlemmer af den nuværende Regering, hvori de i højeste Grad har rost denne Grundlov. Jeg skal ikke spille Tingets Tid, med at oplæse lange Citater, men i Anledning af den højtærede Statsministers Udtalelser, sidste Gang han havde Ordet, vil jeg gerne citere, hvad daværende Statsminister Zahle i 1915, da den Grundlov, vi har i Dag, blev til, udtalte. Det er ret betydningsfulde Udtalelser; han fremsatte, de fremsattes den 22. April 1915 og staar Sp. 3940, og med den højt-